

2. Παραδεκτός καταρχήν ασκείται προσφυγή κατά αποφάσεως περί μη εγγραφής στον πίνακα επιτυχόντων που συνέταξε η εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού. Όμως, αν η μη εγγραφή οφείλεται στο ότι ο υποψήφιος δεν έλαβε κατά τις εξετάσεις τον ελάχιστο αριθμό μονάδων που απαιτεί η προκήρυξη του διαγωνισμού, ο προσφεύγων δεν μπορεί να προβάλει λυσιτελώς παρά έναν μόνο λόγο ακυρώσεως, την πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των ικανοτήτων του από την εξετα-

στική επιτροπή και ιδίως ότι κακώς η εξεταστική επιτροπή τον βαθμολόγησε κατά τις εξετάσεις με βαθμό που απέκλειε την εγγραφή του στον πίνακα επιτυχόντων. Εφόσον ο προσφεύγων δεν υποστηρίζει ότι κακώς η εξεταστική επιτροπή τον βαθμολόγησε με βαθμό που τον απέκλεισε από τον πίνακα επιτυχόντων, το αίτημα περί ακυρώσεως ή τροποποίησεως του πίνακα επιτυχόντων είναι απαράδεκτο.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 6ης Απριλίου 1992 *

Στην υπόθεση T-74/91,

Rocco Tancredi, κάτοικος Taranto (Ιταλία), εκπροσωπούμενος από τον Giuseppe Semeraro, δικηγόρο στο Corte di Cassazione, με τόπο επιδόσεων το γραφείο του, 3, via Mazzini, 74100 Taranto,

προσφεύγων,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τον Jorge Campinos, juriconsulte, και τον Kieran Bradley, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Kirchberg,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της προκήρυξεως του διαγωνισμού PE/52/A και/ή την ακύρωση ή την τροποποίηση του πίνακα επιτυχόντων που κατάρτισε η εξεταστική επιτροπή του εν λόγω διαγωνισμού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, X. Γεραρή και J. Biancarelli, δικαστές,
γραμματέας: H. Jung
εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Περιστατικά και διαδικασία

- 1 Στις 23 Νοεμβρίου 1990 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (στο εξής: Κοινοβούλιο) δημοσίευσε στην ιταλικής γλώσσας έκδοση της *Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (C 293, σ. 15) προκήρυξη διαγωνισμού βάσει τίτλων και εξετάσεων για να πληρωθεί η θέση του προϊσταμένου τμήματος στο γραφείο πληροφοριών του Κοινοβουλίου στη Ρώμη (PE/52/A). Ο Tancredi υπέβαλε υποψηφιότητα. Η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού έκανε την πρώτη συνεδρίασή της στις 6 Μαρτίου 1991. Κατά τις συνεδριάσεις της της 21ης Μαρτίου, της 8ης και της 17ης Απριλίου 1991, κατάρτισε πίνακα 46 υποψηφίων που ανταποκρίνονταν στις προϋποθέσεις που καθόρισε η προκήρυξη του διαγωνισμού όπου δεν περιλαμβάνετο ο προσφεύγων. Ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής του γνωστοποίησε ότι η υποψηφιότητά του δεν έγινε δεκτή διότι δεν κατείχε « αναγνωρισμένη επαγγελματική πείρα στις δημόσιες σχέσεις και στη δημοσιογραφία και/ή επικοινωνία (τίτλος III, γράμμα Β.1. β της προκηρύξεως διαγωνισμού) ». Ο προσφεύγων άσκησε διοικητική ένσταση κατά της απόφασεως αυτής. Κατόπιν επανεξετάσεως των φακέλων, η ένστασή του έγινε δεκτή.
- 2 Κατά τις συνεδριάσεις της 17ης Απριλίου και της 6ης Μαΐου 1991 η εξεταστική επιτροπή κατάρτισε κλίμακα βαθμολογίας των τίτλων των υποψηφίων που έγιναν δεκτοί στον διαγωνισμό. Μετά από τη βαθμολογία αυτή η εξεταστική επιτροπή κατάρτισε πίνακα υποψηφίων — στον οποίο περιελήφθη και ο προσφεύγων — που θα μετείχαν στις προφορικές εξετάσεις. Οι προφορικές εξετάσεις διεξήχθησαν στις 27 και 28 Ιουνίου 1991 στις Βρυξέλλες και στις 17 και 19 Ιουλίου 1991 στη Ρώμη.

- 3 Μετά τις εξετάσεις αυτές η εξεταστική επιτροπή κατάρτισε πίνακα επιτυχόντων με τέσσερα ονόματα, στον οποίο ανεγράφη πρώτος ο Α., δεν περιλαμβάνετο όμως ο προσφεύγων. Από τον πίνακα βαθμολογίας που κατάρτισε η εξεταστική επιτροπή προκύπτει ότι, κατά τη συνομιλία που είχε μαζί του, ο προσφεύγων έλαβε μόνον 22 μονάδες ενώ ο ελάχιστος αριθμός που απαιτούσε η προκήρυξη του διαγωνισμού ήταν 24 μονάδες. Ο συνολικός αριθμός μονάδων που έλαβε ο προσφεύγων ήταν 53, που τον κατέτασσε στην τελευταία θέση στον πίνακα των υποψηφίων στους οποίους επιτράπηκε να μετάσχουν στις προφορικές εξετάσεις.
- 4 Με ανακοίνωση της 19ης Σεπτεμβρίου 1991, που παρέλαβε στις 26 Σεπτεμβρίου, ο Tancredi ειδοποιήθηκε για το ότι, αντίθετα από τις διατάξεις του σημείου V της προκηρύξεως διαγωνισμού, δεν έλαβε το κατώτατο όριο των 24 μονάδων που απαιτούνταν κατά τη συνομιλία με την εξεταστική επιτροπή και ότι κατά συνέπεια « αποκλείστηκε ».
- 5 Με υπόμνημα που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 23 Οκτωβρίου 1991 ο Tancredi στρέφεται κατά της προκηρύξεως του διαγωνισμού και του πίνακα επιτυχόντων που κατάρτισε η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού.

Αιτήματα και λόγοι των διαδίκων

- 6 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την προσβαλλομένη προκήρυξη του διαγωνισμού και/ή να ακυρώσει ή να τροποποιήσει τα αποτελέσματα — πίνακα — την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του εν λόγω διαγωνισμού, με όλες τις εντεύθεν συνέπειες καθώς επίσης όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα.
- 7 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να κρίνει την παρούσα προσφυγή απαράδεκτη κατά το μέρος που στρέφεται κατά της προκηρύξεως του διαγωνισμού.

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή απαράδεκτη κατά το μέρος που στρέφεται κατά της καταρτίσεως του πίνακα επιτυχόντων·
- κατά τα λοιπά να κρίνει ότι είναι προφανώς αβάσιμη·
- να κρίνει κατά νόμο όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα.

Εξάλλου, με το υπόμνημα ανταπαντήσεως το Κοινοβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο να « κρίνει απαράδεκτο και αβάσιμο τον νέο λόγο που προέβαλε ο προσφεύγων με το υπόμνημα απαντήσεώς του ».

Επί του παραδεκτού της προσφυγής

- 8 Προς στήριξη των αιτημάτων του ο Tancredi ισχυρίζεται ότι ο υποψήφιος που κηρύχθηκε επιτυχόν του διαγωνισμού δεν εκπληρούσε τις ειδικές προϋποθέσεις που απαιτούσε η προκήρυξη του διαγωνισμού· ότι παραβιάστηκε « η αρχή του χωρισμού των κυβερνήσεων των κρατών μελών και της διοικήσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων »· ότι η διαδικασία επιλογής των υποψηφίων ήταν πλημμελής.
- 9 Δυνάμει του άρθρου 111 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, όταν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη, το Πρωτοδικείο μπορεί, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία, να αποφανθεί με αιτιολογημένη Διάταξη. Το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) θεωρεί ότι στη συγκεκριμένη υπόθεση έχει επαρκώς διαφωτιστεί από την εξέταση των στοιχείων του φακέλου και ότι δεν χρειάζεται να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

Επί του παραδεκτού των αιτημάτων που στρέφονται κατά της προκηρύξεως του διαγωνισμού

- 10 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι, καθόσον στρέφεται κατά της προκηρύξεως του διαγωνισμού, η προσφυγή είναι απαράδεκτη για δύο λόγους· αφενός μεν, ο προσφεύγων

δεν έχει έννομο συμφέρον να στραφεί κατά προκηρύξεως διαγωνισμού της οποίας ο ρόλος καθορίστηκε από το Πρωτοδικείο με απόφαση της 16ης Οκτωβρίου 1990, T-132/89, Gallone κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1990, σ. II-549), αφετέρου δε, η προσφυγή ασκήθηκε εκπροθέσμως. Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, οι υπάλληλοι που δεν προσέβαλαν εμπροθέσμως τις διατάξεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού που τους θίγουν δεν μπορούν να επικαλεστούν παραδεκτά τις πλημμέλειες που θίγουν το νομότυπο της εν λόγω προκηρύξεως με την ευκαιρία προσφυγής στρεφόμενης κατά της αποφάσεως της επιτροπής του διαγωνισμού (προαναφερθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Οκτωβρίου 1990, σκέψη 20). Ασφαλώς, ο υπάλληλος που στρέφεται κατά πλημμελιών των οποίων η προέλευση βρίσκεται στο κείμενο της προκηρύξεως του διαγωνισμού παραδεκτά αμφισβητεί τη νομιμότητα της εν λόγω προκηρύξεως. Αλλά, υποστηρίζει περαιτέρω το Κοινοβούλιο, αφενός μεν, ο προσφεύγων δεν επικαλείται εν προκειμένω καμιά πλημμέλεια που να επηρεάζει την προκήρυξη του διαγωνισμού, αφετέρου δε, στην περίπτωση αυτή η προκήρυξη του διαγωνισμού θα έπρεπε να είχε προσβληθεί εντός τριών μηνών από της δημοσιεύσεώς του, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 3, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ). Εν προκειμένω η προθεσμία αυτή έληξε στις 25 Φεβρουαρίου 1991. Όσον αφορά επομένως την προκήρυξη του διαγωνισμού η προσφυγή είναι προδήλως εκπρόθεσμη.

- 11 Ο προσφεύγων δεν υπέβαλε παρατηρήσεις κατά της ενστάσεως απαραδέκτου.
- 12 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει σχετικά ότι, κατά πάγια νομολογία, « ένας υπάλληλος δεν μπορεί, για να στηρίξει προσφυγή που στρέφεται κατά αποφάσεως που δεν του επέτρεψε να μετασχει στον διαγωνισμό, να επικαλεστεί λόγους ακυρώσεως που αναφέρονται σε φερομένη πλημμέλεια της προκηρύξεως του διαγωνισμού, ενώ δεν προσέβαλε εμπροθέσμως τις διατάξεις της προκηρύξεως που θεωρεί ότι του προξενούν βλάβη. Στην αντίθετη περίπτωση, θα ήταν δυνατό να αμφισβητείται μια προκήρυξη διαγωνισμού πολύ καιρό μετά τη δημοσίευσή της και ενώ έχει ήδη συντελεστεί το μεγαλύτερο μέρος ή το σύνολο των σχετικών με τον διαγωνισμό πράξεων, πράγμα αντίθετο προς τις αρχές της ασφαλείας δικαίου, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της χρηστής διοικήσεως. Διαφορετική είναι η περίπτωση εκείνου ο οποίος προβάλλει πλημμέλειες των οποίων η προέλευση μπορεί ασφαλώς να βρεθεί στο κείμενο της προκηρύξεως του διαγωνισμού, οι οποίες όμως εμφανίστηκαν κατά την εξέλιξη του διαγωνισμού » (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 1988, 64/86, 71/86 έως 73/86 και 78/86, Sergio κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 1399, σκέψεις 13 έως 15· βλ. επίσης την απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 1986, 294/84, Adams κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 977, και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουνίου 1990, T-133/89, Burbani κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1990, σ. II-245). Η ίδια λύση ισχύει και στην περίπτωση που η προσφυγή στρέφεται κατά

αποφάσεως άλλης εκτός της αποφάσεως αποκλεισμού από διαγωνισμό (προαναφερθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Οκτωβρίου 1990). Η λύση αυτή εφαρμόζεται ιδίως στις δίκες που αφορούν αποφάσεις μη εγγραφής στον πίνακα επιτυχόντων (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 1988, 164/87, Simonella κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 3807, και 181/87, Agazzi Léonard κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 3823).

- 13 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι το πρώτο αίτημα που στρέφεται κατά της προκήρυξης του διαγωνισμού είναι απαράδεκτο, εφόσον ο Tancredi δεν προσέβαλε την προκήρυξη του διαγωνισμού εντός της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* και δεν επικαλείται καμιά πλημμέλεια που να αφορά μεν την προκήρυξη του διαγωνισμού, απεκαλύφθη όμως κατά τη διοργάνωση των εξετάσεων του διαγωνισμού.

Επί του παραδεκτού του αιτήματος που στρέφεται κατά του πίνακα επιτυχόντων

- 14 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι επίσης απαράδεκτη κατά το μέρος που στρέφεται κατά της καταρτίσεως του πίνακα επιτυχόντων από την εξεταστική επιτροπή, ελλείψει εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος να ασκήσει προσφυγή. Πράγματι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, το συμφέρον ενός υποψηφίου να προσβάλει τη συνέχεια ενός διαγωνισμού στον οποίο μετέσχε γεννάται μόνον αν ο υποψήφιος βρίσκεται σε σειρά που έχει ελπίδες διορισμού (απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 1990, T-37/89, Hanning κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1990, σ. II-463). Εν προκειμένω όμως η προϋπόθεση αυτή δεν πληρούται ως προς τον προσφεύγοντα, αφού κατά τη συνομιλία του με την εξεταστική επιτροπή δεν έλαβε τον κατώτατο αριθμό μονάδων που απαιτούσε ο κανονισμός του διαγωνισμού. Από αυτό προκύπτει, κατά το Κοινοβούλιο, ότι η μόνη απόφαση της εξεταστικής επιτροπής που θα μπορούσε να βλάψει τον προσφεύγοντα είναι η κατάταξή του μετά τις προφορικές εξετάσεις και ο αποκλεισμός του από τον πίνακα επιτυχίας που προκύπτει από την κατάταξή του αυτή. Συνεπώς, μόνον ο τελευταίος από τους τρεις λόγους που επικαλείται ο προσφεύγων, δηλαδή εκείνος που αφορά πλημμέλειες της διαδικασίας επιλογής των υποψηφίων, θα μπορούσε να είναι λυσιτελής από την άποψη αυτή.
- 15 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι έχει έννομο συμφέρον ασκήσεως της προσφυγής διότι ζήτησε « την ακύρωση των αποτελεσμάτων, της κατατάξεως και της αποφάσεως της επιτροπής του διαγωνισμού, για πρόδηλη έλλειψη αμεροληψίας και διαφάνειας κατά τη διενέργεια αυτού τούτου του διαγωνισμού ».

- 16 Πρέπει να υπομνηστεί ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι «καταρχήν οι πράξεις της εξεταστικής επιτροπής δεν είναι, αυτές καθαυτές, δεκτικές προσβολής με προσφυγή, διότι η εξεταστική επιτροπή δεν είναι αρχή που να διαθέτει εξουσία λήψεως αποφάσεων που δεσμεύουν τους υποψηφίους· είναι πράξεις προπαρασκευαστικές, έτσι ώστε επικλήση της παρανομίας τους μπορεί να γίνει μόνο με την ευκαιρία προσφυγής κατά της απόφασης την οποία προπαρασκεύασαν (...)» (απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 1965, 21/65, Morina κατά Κοινοβουλίου, Rec. 1965, σ. 1279). Η νομολογία αυτή είναι πάγια (6 Φεβρουαρίου 1986, 143/84, Βλάχου κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1986, σ. 459, σκέψη 11), τουλάχιστον για τους υποψηφίους που έχουν εγγραφεί στον πίνακα επιτυχόντων. Από αυτό προκύπτει ότι οι υποψήφιοι αυτοί δεν μπορούν να επικαλούνται την παρανομία του πίνακα «παρά με την ευκαιρία προσφυγής στρεφόμενης κατά της απόφασης την οποία προπαρασκεύασε» (προαναφερθείσα απόφαση Βλάχου), δηλαδή της απόφασης διορισμού που εκδίδει η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή ως επακόλουθο του έργου της εξεταστικής επιτροπής.
- 17 Όσον αφορά τους υποψηφίους οι οποίοι, όπως ο προσφεύγων, αποκλείστηκαν από τον πίνακα επιτυχόντων που συνέταξε η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού, μπορούν να αμφισβητήσουν το σύννομο της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής που αρνήθηκε την εγγραφή τους στον πίνακα επιτυχόντων (προαναφερθείσες αποφάσεις του Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 1988, απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Μαρτίου 1989, 133/88, Martinez κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1989, σ. 689). Ωσαύτως, το Πρωτοδικείο έχει κρίνει ότι «ο πίνακας επιτυχόντων είναι το αποτέλεσμα δύο διαφορετικών ειδών αποφάσεων που ελήφθησαν από την εξεταστική επιτροπή. Η επιτροπή αυτή, αφενός μεν, αποφασίζει να εγγράψει ορισμένους υποψηφίους στον πίνακα, αφετέρου δε, αρνείται να εγγράψει στον πίνακα αυτόν άλλους υποψηφίους που μετέσχαν στον διαγωνισμό. Όσον αφορά τους υποψηφίους που περιλαμβάνονται στον πίνακα, ο τελευταίος αποτελεί πράξη προπαρασκευαστική σε σχέση με την απόφαση διορισμού (...)» Όσον αφορά τους αποκλεισθέντες υποψηφίους, μόνη η εγγραφή των άλλων υποψηφίων δεν αλλάζει τη νομική τους κατάσταση, η οποία θίγεται μόνο με τον πραγματικό διορισμό άλλου προσώπου στη θέση για την οποία προκηρύχθηκε ο διαγωνισμός. Αντιθέτως, η απόφαση μη εγγραφής ενός υποψηφίου στον πίνακα επιτυχόντων αποτελεί τη βλαπτική γι' αυτόν πράξη. Κατά συνέπεια, το αίτημα ακυρώσεως της διαδικασίας του διαγωνισμού είναι παραδεκτό μόνο κατά το μέτρο που στρέφεται κατά της αρνήσεως της εξεταστικής επιτροπής να εγγράψει τον προσφεύγοντα στον πίνακα επιτυχόντων» (απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Ιουνίου 1991, T-156/89, Valverde Mordt κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1991, σ. II-407).
- 18 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι ο προσφεύγων μπορεί καταρχήν παραδεκτώς να προσβάλει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής που αρνήθηκε την

εγγραφή του στον πίνακα επιτυχόντων. Το δεύτερο αίτημά του περί ακυρώσεως ή τροποποιήσεως του πίνακα επιτυχόντων που κατάρτισε η εξεταστική επιτροπή μπορεί επομένως, κατά το μέτρο αυτό, να κριθεί παραδεκτό.

- 19 Όμως, η μη εγγραφή του προσφεύγοντος στον πίνακα επιτυχόντων που κατάρτισε η εξεταστική επιτροπή οφείλεται στην προκειμένη περίπτωση στο ότι δεν έλαβε, κατά τη δοκιμασία της συνομιλίας με την εξεταστική επιτροπή, τον ελάχιστο αριθμό μονάδων που απαιτούσε η προκήρυξη του διαγωνισμού. Κατά συνέπεια, για να στηρίξει το αίτημά του περί ακυρώσεως της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής που αρνήθηκε την εγγραφή του στον πίνακα επιτυχόντων, ο προσφεύγων δεν μπορούσε στην προκειμένη περίπτωση να επικαλεστεί λυσιτελώς παρά έναν μόνο λόγο ακυρώσεως, την προφανή πλάνη εκτιμήσεως των ικανοτήτων του από την εξεταστική επιτροπή και ιδίως ότι κακώς η εξεταστική επιτροπή τον βαθμολόγησε στην προφορική δοκιμασία με βαθμό που τον απέκλειε από την εγγραφή του στον πίνακα επιτυχόντων. Αυτός ο βαθμός που τον απέκλειε αποτελεί πράγματι τη μόνη αιτιολογία απορρίψεως της υποψηφιότητάς του, που περιλαμβάνεται στην απόφαση περί μη εγγραφής του στον πίνακα επιτυχόντων, η οποία του κοινοποιήθηκε στις 19 Σεπτεμβρίου 1991 από τον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής. Εφόσον ο προσφεύγων δεν υποστηρίζει ότι κακώς η εξεταστική επιτροπή τον βαθμολόγησε κατά την προφορική δοκιμασία με βαθμό που τον απέκλειε από τον πίνακα επιτυχόντων, το δεύτερο αίτημα περί ακυρώσεως ή τροποποιήσεως του πίνακα επιτυχόντων που κατάρτισε η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού είναι απαράδεκτο.

- 20 Πράγματι, από την έρευνα των λόγων ακυρώσεως και των επιχειρημάτων που ο προσφεύγων προβάλλει προκύπτει ότι αυτός ουδαμώς υποστηρίζει ότι η απόφαση περί μη εγγραφής του στον πίνακα επιτυχόντων πάσχει πλάνη περί τα πράγματα, πλάνη περί το δίκαιο ή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εκ μέρους της εξεταστικής επιτροπής. Ακόμη και αν γίνει προσπάθεια ερμηνείας της προσφυγής και του υπομνήματος ανταπαντήσεως με πνεύμα ευρύ, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ο προσφεύγων στρέφει όλη του την επιχειρηματολογία μόνο κατά της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής που έκρινε τον Α. επιτυχόντα του διαγωνισμού, ενώ η κατάσταση που δημιουργήθηκε για τον τελευταίο δεν μπορεί καθόλου να θίξει τη δική του νομική και ουσιαστική κατάσταση, αφού ο προσφεύγων δεν εγγράφηκε στον πίνακα επιτυχόντων. Εξάλλου, ακόμη και αν τα αιτήματα της προσφυγής μπορούσαν να ερμηνευθούν ότι ζητούν την ακύρωση του συνόλου των πράξεων του διαγωνισμού, τέτοια αιτήματα θα ήσαν, σε κάθε περίπτωση, απαράδεκτα, δεδομένου ότι ο προσφεύγων, που συμμετέσχε επιτυχώς στα δύο πρώτα στάδια του επίδικου διαγωνισμού, δεν μπορεί να υποστηρίξει παραδεκτώς ότι το σύνολο των πράξεων του διαγωνισμού μπορεί να τον βλάψει (προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 1988, Simonella).

- 21 Από το σύνολο των προηγουμένων σκέψεων προκύπτει ότι η προσφυγή του Tancredi πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτη, χωρίς να χρειάζεται να κριθεί η δεύτερη ένσταση απαραδέκτου που προβάλλει το Κοινοβούλιο.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 22 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο όμως 88 του ίδιου κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους. Πρέπει επομένως να διαταχθεί να φέρει κάθε διάδικος τα δικαστικά του έξοδα.

5

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.**
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 6 Απριλίου 1992.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf